

deligt på et meget klart og direkte spørgsmål: Vil regeringen bruge midlerne fra Mifresta?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Lige til fru Bodil Kornbek: Det er jo sådan, at måden, man hidtil har styret dansk energi- og miljøpolitik på, har været ved hjælp af afgifter, og jeg tror, skatteborgerne har mærket, hvordan man har pålagt dem udgift på udgift. Det er jo det, den her regering har stoppet, nemlig med skatte- og afgiftsstoppet. Og man skal jo huske, at en stor del af de grønne afgifter vender den tunge ende nedad, så hvis den fremtidige økonomi ikke bliver styret, så vi får mest miljø for pengene, ja, så rammer vi jo igen de svage grupper.

Kl. 17.25

Med hensyn til Mifresta og støtten udadtil, den internationale hjælp på miljøområdet, mener jeg, at jeg lige før dokumenterede ganske klart, hvad det er, regeringen har sat gang i her ved samarbejdet mellem Danmark og Rumænien, hvor vi har en investering på 19,6 mio. kr. og vi får en CO₂-reduktion på 720.000 t CO₂-ækvivalenter.

Det er vel et skoleeksempel på, hvordan man klarer de her ting, og hvordan man får udviklingsperspektivet ind i billedet i klimastrategien.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi til ordførerrækken.

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for de mange pæne ord, han sagde om den hidtidige indsats på klimaområdet. Jeg vil også gerne sige, at det kunne hr. Vesselbo – i stedet for sin lidt svulstige hang til at nedgøre modstandere – med fordel have lyttet efter. Jeg vil gerne sige tak til økonomi- og erhvervsministeren for en saglig gennemgang af det nye kvotesystem i EU, som vi også er varme tilhængere af.

Desværre har jeg ikke ret mange mindelige ord at sige om den VK-klimahandlingsplan, der er lagt frem. Over for den måske største udfordring på miljøområdet, vi er stillet over for som menneskehed, nemlig klimaforandringsproblemerne, oplever vi VK-planen som en kapitulation og desværre også som et totalt brud med den hidtidige danske klimainsats og en torpedo mod den brede enighed om klimapolitikken, vi hidtil har haft, som omfattede alle partier bortset fra Dansk Folkeparti, som jo aldrig har aner-

kendt, at der overhovedet var et problem med hensyn til klimaforandringer.

VK-planen afvikler størstedelen af den nationale indsats i Danmark, og det betyder naturligvis, samtidig med at man giver los for eksporten osv., at problemerne vokser. Da regeringen tiltrådte i sin tid, var det samlede danske udslip af klimagasser under 70 mio. t. Det vil selv med en meget optimistisk beregning nærme sig 80 mio. t i 2010, og det vil sige: Vi reducerer ikke, vi øger udslippet.

Den manko, vi står over for, er derfor også voksende. Den var knap 2 mio. t i 2001-oversigten udarbejdet af Energistyrelsen; nu er den vokset til mere end det tidobbelte, også selv om vi ikke tager hensyn til de særlige problemer omkring basisåret.

Som planen jo meget ærligt fortæller det, skyldes det, som fru Anne Grete Holmsgaard har været inde på det, at den kulbaserede eksport får lov at vokse uhæmmet, og at en lang række nationale initiativer er sat i stå – det har vi jo allerede været inde på – naturligvis med det resultat, at den nationale indsats svækkes, de økonomiske virkemidler svækkes, forsknings- og udviklingsindsatsen er kraftigt reduceret, udbygningen af vindkraft til havs er foreløbig sat i stå, biogasudbygningen er gået i stå, indsatsen på energibesparelser er faldet, og det til trods for, at der er gigantiske gevinster også industrielt og arbejdspladsmæssigt at hente på disse områder.

VK-planen sætter ikke nøjagtige måltal op, men ser man på den meget begrænsede liste, der er opført i planen over de projekter, man opsætter, som har et stort CO₂-potentiale, og som samtidig opfylder regeringens, eller man skulle måske sige Finansministeriets budgetkrav, så skal, hvis man regner på den måde, 83-87 pct. af de fremtidige reduktionskrav opnås i udlandet.

Det bliver især køb af varm luft fra Rusland og Ukraine. Alene i Rusland er der som bekendt 1 mia. t varm luft, og det skal ses i forhold til, at f.eks. Europas samlede reduktionsforpligtelse er på 350 mio. t.

Danmark har hele vejen igennem, som jeg har sagt det tidligere, kæmpet for at begrænse opfyldelsen af klimaforpligtelsen gennem varm luft. Vi accepterede det – det er rigtigt – i Kyoto for at få amerikanerne med og for at få amerikanerne med til at reducere. Nu står amerikanerne udenfor, og derfor er det selvfølgelig en kæmpetrussel mod hele Kyotosystemet.